

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 26 ad 50

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1761

VD18 15558428-001

Psalmus XXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53361)

Excitat quoque ad laudem Dei omnes, qui cupiunt pacem, secuturam ex liberatione suâ ab omnibus malis. Demum promittit gratitudinem suam, lingua mea frequenter exercebitur in prædicanda laude justitiæ tuæ. S. August. hoc loco piè monet, eum semper Deum laudare, qui semper bene agit.

PSALMUS XXXV.

Titulus: *In finem, seruo Domini David.*

Sensus est: Psalmus inspiratus seruo Domini Davidi, qui canendus est jugiter usque in finem, quique ad Christum pertinet, qui legis, & Prophetarum est finis.

Argumentum est, immensam ferè esse quorundam hominum malitiam, sed multò maiorem Dei misericordiam, & justitiam.

v. 1. Dixit injustus, ut delinquat in semetipso: non est timor Dei ante oculos ejus.

Describit duas primas peccati radices, quarum altera est in voluntate, quæ decernit malè agere; altera in intellectu, qui non cogitat timorem Domini, prohibentis peccatum. Injustus decrevit delinquere, & in peccatum consensit ideo, quia non cogitavit timorem Dei omnia videntis.

eu-
n.
qui
tia,
u-
nis
n;
i à
o.
&
ei,
de
m
ur
n-
u-
o-
m
ri
ti
-
el
e.

ψ. 2. *Quoniam dolosè egit in conspectu ejus, ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.*

Probat, injustum non habere timorem Domini. Nam in conspectu ipsius Dei dolosè egit cum Deo ipso, & omnibus hominibus, adeò graviter, ut iniquitas ejus non inveniatur apud Deum ad veniam, sed ad odium, quod certè nunquam fecisset, Deum timuisset.

ψ. 3. *Verba oris ejus iniquitas, & dolus, noluit intelligere, ut bene ageret.*

Non tantùm dolosè agit, sed etiam verba ejus nihil aliud sunt, quam dolus, & iniquitas, ut vel lædat apertè, vel decipiat. Nec excusare se potest ignorantia, quia hæc voluntaria est: decreverat malè agere, &, ut malè ageret, scientiam bene vivendi contempsit.

ψ. 4. *Iniquitatem meditatus est in cubili suo; astitit omni viæ non bonæ: malitiam autem non odivit.*

Ordine retrogrado descripsit primò opera injusta, dein verba, nunc cogitationes. Opera, & verba illa non casu, sed in secreto cubilis sui præmeditatus, paravit, vel effudit. Dum inter meditando varia consilia occurrerent, quasi viæ ad operandum, approbavit omnia mala consilia,

consilia, quia corrupta est ejus voluntas, & ideo malitiam amavit, non quia mala est, sed quia utilis visa est.

v. 5. Domine in celo misericordia tua: & veritas tua usque ad nubes.

v. 6. Justitia tua sicut montes Dei, judicia tua abyssus multa.

Transit nunc ad bonitatem Dei, quæ major est hominum malitiâ. Tam magna est misericordia tua, ut à terrâ ad cælum pertingat, & omnia repleat; item tanta est veritas, seu fidelitas tua, quæ facit observari, quod misericorditer promittitur. Justitia tua magna est instar montium altissimorum, quæ nubes aliquando superant. *NB.* Res magnæ dicuntur res Dei, *cedros Dei, montes Dei &c.* Demum judicia, quæ sunt ætus justitiæ, sunt inscrutabilia, sicut abyssus, quæ vorago oculis penetrari non potest.

v. 7. Homines, & jumenta salvabis, Domine, quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam, Deus.

Ostendit nunc, misericordiam Dei maximam esse. Conservas, nutris, repleas temporalibus bonis non solum homines, seu eos, qui ratione utuntur, sed & jumenta, seu eos, qui, instar jumentorum,

E s

folo

solo sensu, & appetitu ducuntur. Et verè multiplicasti misericordiam tuam, Deus, qui tot blasphemos, maledicos &c. quasi manibus propriis sustentas, portas, alis gaudiis replet &c.

ψ. 8. *Filii autem hominum in tegmine alarum tuarum sperabunt.*

Homines carnales, quos jumenta appellavit, corporali salute contenti esse debent, quam etiam solam noverunt, & appetiverunt: at filii hominum, quasi pulli sub alis gallinæ, ita illi sub alis tuis, Deus, amantissimè collecti, & quiescentes, omnia bona à te uno sperabunt. Quàm dulce est sub alis Dei foveri, & paternam ejus pietatem experiri.

ψ. 9. *Inebriabuntur ab ubertate domûs tua: & torrente voluptatis tuae potabis eos.*

Et quidem filii hominum in alterâ vitâ inter bona ineffabilia fruuntur plenâ satietate. Prima similitudo est à recipiente: *inebriabuntur &c.*; recipiens tunc est contentus, cum est plenus, ut nihil ampliùs appetat. *Et torrente &c.* hæc similitudo est ab ipsâ re, quæ datur: abundantia sapientiæ, & scientiæ divinæ, more torrentis, rapiet animum magno impetu ad amorem, & fruitionem summi boni.

¶. 10. Quoniam apud te est fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen.

Ideo torrente nos potabis, quia apud te est fons vitæ, unde torrens ille descendit. Fons vitæ, seu sapientiæ: vita enim Electorum consistit in hâc summâ sapentiâ, seu visione Dei. Dein metaphoras explicat: in te ipso, qui lux, & fons luminis es, videbimus te lumen inaccessibile, & indeficiens.

¶. 11. Præstende misericordiam tuam, scientibus te: & justitiam tuam his, qui recto sunt corde.

Docet, magna ista bona ad solos justos pertinere. Utitur, more Prophetarum, Imperativo pro Indicativo, ac bis idem dicit. Extendes hanc magnam misericordiam tuam ad eos solos, qui te cognoscunt notitiâ familiaritatis, & amicitia, qui tibi obediunt, quorum preces exaudis. Felicitas æterna misericordia est, quia ex dono gratiæ justificamur; justitia est, utpote corona justitiæ, & merces meritum.

¶. 12. Non veniat mihi pes superbia, & manus peccatoris non moveat me.

Precaur pro dono perseverantiæ, ac præsertim contra vitium superbiæ, cui obno-

obnoxii sunt magni viri, qualis ipse erat. Non contingat mihi, ut incipiam habere affectum superbiæ, & operatio peccatoris non inducat me ad consensum peccati, & sic vel ex meo vitio, vel extentatione aliorum dejiciar de statu meo, & cadam.

¶. 23. *Ibi ceciderunt, qui operantur iniquitatem, expulsi sunt, nec potuerunt stare.*

Ratio, cur tantopere sibi timeat à superbiâ; ibi, ob superbiam ceciderunt primus Angelus cum sociis, primus homo cum uxore; & postquam exciderunt è statu gratiæ, expulsi sunt è loco felicitatis, nec stare potuerunt in eo, ubi posuerat eos Dominus, ad majora provehendos, si in bono perseverarent.

PSALMUS XXXVI.

Titulus, & argumentum: *Psalmus ipsi David.*

In titulo nihil est novi. Consulit animis pusillorum, qui facile scandalizantur, cum vident in hoc mundo impios prosperari, & inde dubitare incipiunt de providentiâ Dei, & animari ad imitanda opera impiorum. Psalmus non est continua oratio, sed collectio sententiarum, quas versiculi ordine alphabetico continent.

Aleph. ¶. 1. *Noli emulari in malignantibus, neque zelaveris facientes iniquitatem.*

¶. 2.